

Jensen, der talte som Ordfører for Socialdemokratiet. Det ærede Medlem sagde, jeg havde kritiseret Loven sønder og sammen. Jeg maa have udtrykt mig meget uheldigt, eller det ærede Medlem maa have misforstået mig, hvis han har faaet den Opfattelse, at jeg har rejst nogen som helst Kritik mod denne Lov eller mod den Maade, den har virket paa i Praksis. Jeg har fremdraget enkelte uheldige Bestemmelser, som kom ind i Loven under dens Behandling her paa Rigsdagen. Jeg har udtalt min Beklagelse over, at jeg ikke selv den Gang gjorde opmærksom paa, at Bestemmelsen om Datoen var uheldig. Havde jeg den Gang været saa klog, som jeg er nu, vilde jeg selv have gjort opmærksom derpaa og have modsat mig, at den kom ind i Loven. Men naar alt kommer til alt, er det jo dog en Biomstændighed. Lad os dog heller ikke staa og gøre hinanden saa bange, at vi kommer til, som det ærede Medlem Hr. Kr. Pedersen var inde paa, at fremstille det, som om vi havde begaaet noget, der var uforsvarligt, og som det var ubehageligt at komme ud til Folk med. Nej, Loven er saamænd meget god og ogsaa meget godt skrevet, men vi er jo dog ikke ukendt med, at naar en Lov har virket et Aars Tid, kan der vise sig Omraader, hvor der er noget at rette; naar vi saa foretager Rettelserne, kan vi saamænd godt se baade os selv og Befolkningen i Øjnene uden at behøve at skamme os over det, vi har vedtaget.

Jeg synes, det ærede Medlem Hr. J. P. Jensen var meget længere fremme i sin Kritik, end jeg paa nogen Maade var. Det ærede Medlem brugte saa stærke Udtryk som det, at denne Lov havde ikke paa et eneste Sted givet et tilfredsstillende Resultat — jeg noterede det ned; hvis jeg skulde have hørt forkert, vil det jo fremgaa af Fortrykket. Deroverfor tror jeg, jeg kan sige, at det er en ganske forkert Opfattelse. Skønt Loven blev vedtaget paa et meget sent Tidspunkt, et for sent Tidspunkt, har den virket forbavsende godt. Nu er Forholdet det, at Oksebrenselarven findes ikke i alle Egne af Landet, der er store Dele, hvor den ikke findes, og dér kan man heller ikke paakræve den Interesse for dette Skadedyr og for dets Udryddelse, som man kan kræve dér, hvor den optræder. Men det er min bestemte Opfattelse, at netop dér, hvor den optræder — og det er jo særlig i Jylland, hvor man har de store Engarealer og Kærstrækninger, hvor Kreaturerne gaar sent ude om Efteraaret, hvor de tilbringer deres meste Tid i Løsdrift i store

Folde —, dér er der udført et stort Udryddelsesarbejde. Jeg tør ikke hævde, at det er fuldt ud gennemført, men det hænger ogsaa sammen med, at det var lidt sent, Loven kom frem, og jeg haaber paa endnu bedre Resultat til næste Aar. Efter de Oplysninger, der foreligger, er der kun Grund til at være tilfreds med det, der er sket allerede i Aar. Nu bliver der, saa vidt jeg forstaar, nedsat et Udvalg, og dér vil jeg faa Lejlighed til at give nærmere Oplysninger, men jeg kan dog sige saa meget her, at jeg til min egen Overraskelse fra en Institution, som hedder Hudeauktionerne, har modtaget et Talmateriale, der viser, at der i Maanederne Juli-August-September i Aar er indleveret Huder med langt mindre Procenttal Beskadigelser end i de foregaaende Aar. Nu maa jeg sige, at jeg stiller mig lidt skeptisk overfor dette, det forekommer mig, at det er lidt for hurtigt, Resultaterne viser sig. Men de, der handler med Huder og Læder, er altsaa overtødet om, at Loven har givet udmærkede Resultater.

Saa vel det ærede Medlem Hr. J. P. Jensen som ogsaa det ærede Medlem Hr. Kr. Pedersen syntes at være af den Opfattelse, at der ikke fra Ministeriets Side var givet Vejledning. Men det er der, og jeg skal ogsaa i saa Henseende, naar der bliver nedsat et Udvalg, give Oplysning om, hvilken Vejledning der er givet. Vi har ganske vist ikke givet Vejledning med Hensyn til, hvilke Midler der skulde anvendes; men hvis Hensigten med et Udvalgs Nedsættelse er den, at vi nu her i Folketinget skal sætte os hen og prøve at afgøre, hvilke Midler der er de bedste, for saa at foreskrive, hvilke Midler Landmændene skal anvende i deres Udryddelseskamp overfor Oksebrenselarven, vil jeg meget bestemt advare derimod. Lad os holde os til det enkle og simple: at paa-byde, at Oksebrenselarven skal udryddes, men overlade til Folk selv, paa hvilken Maade de vil gøre det. Jeg venter mig ikke meget af en Udvalgsbehandling, hvis det skal være Formaalet, at vi her skal prøve de forskellige Smøreidler og Udpumpningsmaskiner o. s. v. Sagen er den, at selve Udryddelsen kan foretages paa en ganske simpel og enkel Maade. Jeg har lige fra mine Drengear været med til en saadan Udryddelse. Man bruger udmærket to Fingre til at klemme Larven ud, og det kommer man aldrig galt afsted med, naar man bærer sig ad paa rette Maade. At der kan findes andre Midler og andre Instrumenter, skal jeg ikke benægte, men det